

ოჰ, ვით გვემტყუნვა

ოჰ, ვით გვემტყუნვა
სოფლისა ბრუნვა!..
წაგვიხდა ზრუნვა
მზუდარე გულსა!
ამად ვჰსტირთ წყლულსა
არ დაფარულსა...

ვჰმუნავთ ბედ-მწირნი.
გვხვევიან ჭირნი
ფოთოლთ უხშირნი!
დავიდნენ მთენნი
შარავანდთ მფენნი
აწ იგი მზენი.

ჰფარვიან ღრუბელს
ავდრის საგუბელს,
წყვდიადსა და ბნელს.

ვსჰმუნავთ ბედ-მწირნი,
გვხვევიან ჭირნი
ფოთოლთ უხშირნი!

შებრყვილულს გულსა
ცრემლით ვბანთ წყლულსა.
ესრედ მორწყულსა.

მოჰსდის სამყოფი
სევდის ნაყოფი,
გონების მყოფი.

ვჰმუნავთ ბედ-მწირნი,
გვხვევიან ჭირნი
ფოთოლთ უხშირნი...